

[Ib Jakobsen]

Jeg er også lidt bekymret over nogle andre ting i forslaget, f.eks. nogle af de begrænsninger, som foreslås. Bl.a. er der den begrænsning, at ordningen kun skal gælde for folk, der har været medlem af en a-kasse i minimum 5 år. Det synes vi er en urimelig begrænsning, som vi ikke synes skal være gældende.

Det sidste, som jeg vil sige bekymrer mig, er, at man nu har taget afstand fra de principper, som hidtil har været gældende på arbejdsmarkedet, nemlig at den sidst ansatte også bliver først afskediget. Det er vi ikke særlig tilfredse med.

Men som jeg indledte med at sige, er vi naturligvis positive over for forslaget.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg skal starte med at sige tak til ordførerne. Det er da rigtigt, at det er en genfremsættelse, og det er nok også rigtigt, som fru Jytte Andersen sagde, at det er mit hjertebarn.

Når jeg har været ude omkring i landet og er blevet stillet over for spørgsmålet: Kan I f.eks. under et arbejderflertal skaffe alle i arbejde? må jeg nok indrømme, at det vil vi jo gerne alle sammen, men kan vi det? Ja, det kan vi i al fald kun, hvis vi laver en bred vifte af tiltag, og flere har her nævnt BFU. Det er selvfølgelig en del af det, men det, vi her har foreslået, er ment som noget andet, noget, som måske for nogle er en drøm om at få mulighed for at prøve noget andet; den mulighed tror jeg de fleste gerne ville have. Jeg er ikke engang sikker på, at de fleste ville bruge den, men hvis man har været på arbejdsmarkedet i mange år, kunne man godt tænke sig at prøve noget andet, uanset hvad det så er, og det, der adskiller dette forslag fra BFU eller andre ordninger, er jo, at det lægges op til folk selv at bestemme, hvad de vil. Det er dette med at prøve at skrive en bog, at lave en skulptur eller nogle malerier eller at passe kolonihaven. Det tror jeg der er mange der gerne ville.

Der er nogle, der har givet udtryk for, at det kunne være lidt farligt at komme uden for arbejdsmarkedet – jeg tror, især fru Annete Just var inde på det. Hvad ville der ske, når man kom tilbage? Men min bekymring retter sig da mere mod dem, der nu har været arbejdsløse i 3, 4 eller 5 år, end mod dem, der går ud et år, hvis de havde muligheden.

Man kan sige, som hr. Ib Jakobsen gjorde, at det måske ikke er rigtigt at bruge hvert 7. år,

man kan bruge et andet interval. Jamen netop når det er et beslutningsforslag, kommer man med nogle tanker, og ud fra dem er det meningen at diskutere eller prøve at komme til et eller andet, man kan enes om. Det behøver ikke at være hvert 7. år eller hvert 9. år. Jeg kan da godt sige, at nogle i vores gruppe har foreslået hvert 7. år, og så var vi enige om det udgangspunkt, men det er jo ikke det, der er det afgørende, det er nogle andre ting.

Ministeren startede med at konstatere, at forslaget ikke var nyt, men at det er tredje gang, det er fremsat. Det er rigtigt. Der var ikke så mange spørgsmål i ministerens indlæg, der var mere en konstatering af, at der vel nu går et stykke tid, inden forslaget kommer igen.

Fru Jytte Andersen var inde på, at det måske var de stærkeste grupper, der ville bruge ordningen. Det er noget af det, jeg har hørt før, når jeg har været ude at tale om dette, men det tror jeg ikke det er. Jeg tror nemlig, at de stærkeste grupper, de, der har den bedste uddannelse, tit akademikere, ikke sådan går et år fra deres arbejdsplads, fordi en del af dem også er karrieremennesker, og de vil være bange for, at nogle andre har overtaget deres job, den dag de kommer tilbage. Jeg tror derimod, at ordningen vil blive brugt af folk på arbejdsmarkedet, som har en 7, 8 eller 9 års skoleuddannelse. Det er i hvert fald de mennesker, jeg møder, som er blevet 40–45 år, som godt kunne tænke sig noget sådant, og derfor er jeg ikke så bange for, at det skulle blive de stærke grupper.

Fru Jytte Andersen talte også om BFU, som jeg har været inde på. Jeg mener, der skal være tale om en bred vifte af ordninger, at der skal være mange ting med.

Hr. Svend Åge Petersen kom med mange spørgsmål, og jeg vil håbe, jeg har fået noteret dem alle sammen op. Hr. Svend Åge Petersen talte bl.a. om at have det rart for andres penge. Det er der jo også nogle der mener at man har, hvis man er arbejdsløs. Jeg har ikke den opfattelse, som hr. Svend Åge Petersen her giver udtryk for, for man skal jo reelt dele det arbejde, der er, og det tror jeg vil ske på et eller andet tidspunkt. Det er en deling og ikke noget med at have det godt. Det drejer sig også om, at hvis man skal gå ud et stykke tid, må man have afsat lidt penge til det.

Jeg er heller ikke så bange for, som hr. Svend Åge Petersen var inde på, hvad det vil koste.